

[J. S. Foget.]

man ikke undladt at bruge alle til Raadighed staaende Midler.

Jeg kan i denne Forbindelse ikke undlade at nævne den Optræden, som den af Landbrugsministeriet antagne Sagfører f. Eks. benyttede sig af i Esbjerg. Denne Sagfører optræder altsaa officielt som juridisk Repræsentant for den offentlige Administration. Episoden staar anført i Forhørene Side 491—492. Overretssagføreren spørger her en tysk Statsborger: „Regner De Dem for at være Sønderjyde, som ved et Ulykkestilfælde er Tysker, eller er De Tysker og af tysk Afstamning?“. Et saadant Spørgsmaal skulde synes at ligge uden for al Diskussion, og det medfører da ogsaa, at Politadvokaten udtaler: „Det er egentlig saaledes, at Ordet burde fratages Overretssagføreren“, og ogsaa Dommeren gør Indsigelse herimod.

En saadan Optræden af en Repræsentant for den offentlige Administration ser ikke godt ud, særlig naar den samme Repræsentant samme Aften ved sin Optræden paa offentlig Gade og i en privat Mand's Have har givet Anledning til, at Politiet maatte tilkaldes, og at Pressen i de følgende Dage beskæftigede sig med Affæren. Jeg nævner ikke Mandens Navn, for mig maa han som privat Mand opføre sig, som han vil, inden for Lovens Rammer, men under Hensyn til, at han stod som Repræsentant for de i Sagen deltagende Personer, maa jeg understrege, at de, der overværede hans Optræden ved Forhøret og blev vidende om Detaillerne ved hans Opførsel om Aftenen, uvægerlig maatte erkende, at dette ikke pyntede paa Eksportudvalgets i Forvejen lidet flatterende Stilling. Jeg sætter kun det Eksempel, at det havde været det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Sagfører, der havde opført sig paa lignende Maade; saa gad jeg nok se, hvordan Pressen vilde have slaaet det op bagefter.

Der staar imidlertid tilbage de Sætninger, hvis juridiske Grundlag ønskes yderligere undersøgt. De er delt i 3 Afsnit: Et om Favoriseringen af de tre Eksportører, et om Forsøget paa at føre Offentligheden bag Lyset og et om Generalsekretær Høgsbro Holms Værdighed eller Ikke-Værdighed. I det første Punkt staar: „— det viser, hvor ublufærdigt Eksportørerne har søgt at hyppe deres egne Kartofler“. Det er sagt bl. a. med Henblik paa det Forhold, at den første saakaldte Udpegning af belgiske Firmaer netop ramte det Firma, som Lundgaard selv udtalte, at

han har drevet Forretning sammen med i flere Aar, endog a meta Forretning, nemlig Poels & Co. og William Hansens eget Firma samt Direktøren i dette Firma, som lige havde faaet sit Firmanavn anmeldt et Par Maaneder i Forvejen, og som øjensynlig end ikke var i Stand til at underskrive med eget Navn.

Altsaa her stod den danske Stats Eksportudvalg og skulde gennemføre en Statshandel med Belgien. De tre Eksportører fik Administrationen overdraget som Entreprise og søgte at faa dels eget Firma i Belgien, dels deres hidtidige Kompagnon antaget som Enerepræsentant i Belgien.

Kan man ikke kalde dette at søge at hyppe egne Kartofler, saa ved jeg ikke, hvad det kan benævnes. At det ikke lykkedes for dem i første Omgang, er en ganske anden Sag. Indførselslicenserne blev nemlig uddelt til ca. 30 belgiske Importfirmaer, og siden har man endog fra belgisk Side søgt at udelukke William Hansens Firma fra Indførsel.

Det næste Punkt lyder: „Jeg ønsker skarpt at paatale, at samtlige de Eksportfirmaer, der er repræsenterede i Eksportudvalget, siden dette Udvalgs Nedsættelse i høj Grad har været favoriseret ved Uddelingen af Passersedler og ved Autorisation til Statsopkøbene.“ Tager vi nu Tildelingen af Passersedler først, vil man lægge Mærke til, at Kontingenteringen med Belgien paa-begyndes i April 1930. Belgien havde lukket for danske levende Kreaturer fra 1923 og lukker op igen i April 1930. Her viser det sig, at Brødrene Hansen og Firmaet Lundgaard over for Landbrugsraadet og igennem Gesandtskabet paastaar, at de har en Art Aftale om at indføre et bestemt Antal Kreaturer til Belgien om Ugen — dette staar anført i „Landbrugsraadets Meddelelser“ for 1930 — ja, William Hansen siger endog, at han opnaaede en Eneret. Tre andre Eksportører, de Herrer Karl Nielsen, Ølgod, Svenningsen og Lykke Sørensen, er imidlertid ogsaa blevet klar over, at Eksporten til Belgien er givet fri, og opkøber Kreaturer til Belgien. De henvender sig til Landbrugsraadet ifølge en herom afgiven Forklaring til Politiet og Vidneførselens Punkter 409, 434 og 441, og fra Landbrugsraadet svarer man, at Eksport til Belgien ikke er mulig.

De tre Eksportører sender saa en Skibsladning derned, som udlades uden Vanskeligheder, og stillet over for disse Fakta erklærer Generalsekretær Høgsbro Holm i Retten, at det kun var den Formalitet, man forlangte fra belgisk Side, at man